

Kvalita trestních soudců. Setkáváme se nezřídka s názorem, že pro funkci trestního soudce stačí i soudce méně kvalifikovaný, čímž se vtiskuje trestnímu soudnictví charakter méněcennosti. V Německu není tomu patrně jinak, jak nasvědčuje článek senátního presidenta Dr. Schloskyho v *Deutsche Richterzeitung* č. 8/9, který zejména vytýká, že za předsedy bývají ustanovováni soudcové, kteří mají o trestní agendu malý zájem. Podle názoru pisatele musí trestní soudce míti právní znalosti více pohotově, než civilní soudce. Jestliže tento se octne tváří v tvář (po provedení nových důkazů) novému skutkovému stavu, následuje zpravidla odročení. U trestního soudce platí však vždy »Hic Rhodus, hic salta« a často se zjistí při hlavním přelíčení jiný skutkový stav než je obsažen ve spisech. Trestní soudce nemůže se vždy připravit na všechna možná právní hlediska; musí míti potřebné právní znalosti v pohotovosti a věděti si rady také se všemi procesními otázkami, které se v hlavním přelíčení vynoří, aby mohl hned rozhodnouti.

Nový italský trestní zákon a trestní řád jest od 1. července t. r. v platnosti. Oba zákony vyhlášené královským dekretem z 19. října 1930 jsou výrazným plodem fašistické ideologie. »Tak vynikajícím účelům a zájmům«, praví zpráva, kterou doprovodil ministr spravedlnosti návrh zákona, když jej králi předkládal, »jako jsou účely a zájmy státní, musí býti podrobeny v případě konfliktu všechny ostatní zájmy individuální i kolektivní, vlastní jednotlivcům, skupinám a třídám, které mají na rozdíl od zájmů státních ráz přechodný a ne již imanentní, jako zájmy, týkající se života státního«. Tomuto programu hoví přísné stíhání deliktů proti státu, trestaných nezřídka smrtí, kterýžto trest, dřívějšímu italskému trestnímu zákoníku neznámý, byl pro delikty politického charakteru znovu zaveden teprve po fašistické revoluci. I jinak znamená nový zákon v mnohém směru zpřísnění platného práva. Nehledíme-li k zbytečné rozvlácnosti, musíme uznati, že zákon je po stránce technické dílem značně vyspělým. Zvláštní pozornosti zasluhuje podrobná úprava zabezpečovacích opatření v trestním zákoně i v trestním řádu, jakož i zvýšený zřetel k zájmům poškozeného, tento starý požadavek některých italských teoretiků. Trestní řád, jenž nahradil poměrně nedávný zákon z roku 1913, obral si za úkol dosáhnouti největší rychlosti řízení slučitelné s požadavky spravedlnosti, vymýtit všechny zbytečnosti, zvýšiti prestiž a vážnost obhajoby, potlačit procesní machinace, zvýšiti autoritu soudu, získati převahu skutečné spravedlnosti nad pouhou spravedlností formální. Hesla jistě krásná. Zda dojdou plného uskutečnění při praktickém provádění?

Oprava. Doplniti jest na str. 380, řádek 2. sh. za slova »návrh na dražbu« slova: »sc. u exekučního soudu (řešený případ)«.